

DIFI
Direktoratet for forvaltning og IKT

Evaluering av bruk av midler avsatt i hovedtariffoppgjøret 2006

til felles opplæring og utviklingstiltak for ledelsen og tillitsvalgte i samarbeidskompetanse og medbestemmelse

Forord

I hovedavtariffoppjøret 2006 ble det avsatt midler til felles opplærings- og utviklingstiltak for ledelsen og de tillitsvalgte i samarbeidskompetanse og medbestemmelse, med utgangspunkt i Hovedavtalen og Hovedtariffavtalen.

Til å forvalte de avsatte midlene nedsatte partene, Fornyings- og administrasjonsdepartementet (FAD) og hovedsammenslutningene, en sentral arbeidsgruppe. Etter et innledende planleggingsarbeid etablerte arbeidsgruppen regionale nettverksgrupper og gjennomført én prøve- og åtte regionale konferanser. Regionalt initierte tiltak vil bli gjennomført av de regionale nettverkene i 2008

Høsten 2007 ba den sentrale arbeidsgruppen ved Fornyings- og administrasjonsdepartementet (FAD) Statskonsult evaluere opplegget for bruken av midlene frem til og med gjennomføringen av de regionale konferansene. Evalueringen er utført av seniorrådgiver Gudrun Vik.

Fra 1. Januar 2008 inngikk Statskonsult i det nye direktoratet for forvaltning og IKT (DIFI).

Oslo 28. mars 2008

Vivi Lassen
avdelingsdirektør

Innhold

1	Sammendrag	1
2	Evalueringsoppdrag og metode	2
2.1	Evalueringsoppdraget.....	2
2.2	Metode.....	3
3	Om opplegget for bruk av midlene	5
3.1	Nettverkmedlemmenes synspunkter	7
3.2	Nettverkledernes synspunkter	8
3.3	Arbeidsgruppens synspunkter	9
4	Om gjennomføringen	10
4.1	Nettverkmedlemmenes synspunkter	12
4.2	Nettverkledernes synspunkter	13
4.3	Arbeidsgruppens synspunkter	14
5	Ble formålet med avsettingen ble nådd?	16
5.1	Nettverkmedlemmenes synspunkter	16
5.2	Nettverkledernes synspunkter	17
5.3	Arbeidsgruppens synspunkter	17
6	DIFIs vurderinger	18
6.1	Om opplegget for bruk av midlene	18
6.2	Om gjennomføringen	19
6.3	Om formålet med avsettingen ble nådd.....	20
	Vedlegg 1: Samtlige påstander i spørreundersøkelsen	21

1 Sammendrag

Under forhandlingene om ny hovedtariffavtale i staten våren 2006, ble partene enige om å sette av 10 millioner kroner til felles opplærings- og utviklingstiltak i samarbeidskompetanse og medbestemmelse med utgangspunkt i avtaleverket.

Mer enn ett halvt år senere ble det nedsatt en sentral og partssammensatt arbeidsgruppe som fikk i oppgave å forvalte midlene. Medlemmene i arbeidsgruppen diskuterte seg frem til enighet om hvordan midlene skulle brukes etter å ha innhentet synspunkter og kommentarer fra departementene med deres underliggende virksomheter og fra fylkesmennene våren 2007.

Opplegget for bruken av midlene ble delt inn i tre faser:

- fase 1 - planlegging og forberedelser
- fase 2 - gjennomføringen av åtte regionale konferanser i arbeidsgruppens regi
- fase 3 - identifisering og gjennomføring av lokale utviklingstiltak i regi av regionale nettverk som skulle etableres for dette formål

Ved at arbeidsgruppen etablerte regionale nettverk som medhjelpere, deltar til sammen ca. 75 personer i arbeidet med å gjennomføre opplegget, et arbeid som vil pågå ut 2008.

Når DIFI, etter gjennomføringen av de regionale konferansene, oppsummerte de impliserte aktørenes erfaringer, gir et stort flertall av dem uttrykk for at de mener det var riktig av partene å avsette de 10 millionene. De synes også at målet med avsettingen er klart og tydelig.

De er også enige om at det er vanskelig på dette tidspunktet å uttale seg sikkert om effekten av arbeidet, men de tror måten de tariffavsatte midlene er og vil bli brukt på, vil bedre samarbeidsrelasjonene mellom medarbeidere og ledelsen, og mellom partene i virksomheten. De mener også at de regionale konferansene har bidratt til økt innsikt i rammebetingelsene.

Nettverkslederne og nettverksmedlemmene er godt fornøyd med de regionale konferansene, men har enda større tro på fase 3 i opplegget, hvor de er godt i gang med planleggingen. Her vil de selv få midler til gjennomføring av tiltak, og noen mener en større andel av midlene skulle vært avsatt til dette.

Det er imidlertid meget få røster som uttaler seg kritisk til opplegget for bruken av midlene. Derimot er det ting i gjennomføringen ikke alle er like godt fornøyd med, som den geografiske inndelingen av regionene, arbeidsdelingen mellom nettverkene og den sentrale arbeidsgruppen ved gjennomføringen av konferansene, samt retningslinjene for finansiering av lokale tiltak.

DIFI er langt på vei enig i denne kritikken, men vi mener også, igjen som våre informanter, at arbeidsgruppen har klart å forvalte midlene godt og i tråd med partenes intensjoner. Arbeidsgruppen har selv flere ganger uttrykt at veien har blitt til mens de har gått. Det mener vi er en riktig beskrivelse, men vi vil også si; de kommer i mål.

2 Evalueringsoppdrag og metode

2.1 Evalueringsoppdraget

Under det statlige hovedtariffoppgjøret våren 2006 avsatte partene 10 millioner kroner til felles opplærings- og utviklingstiltak for ledelsen og de tillitsvalgte i samarbeidskompetanse og medbestemmelse, med særlig utgangspunkt i Hovedavtalen (HA) og Hovedtariffavtalen (HTA) i staten, jevnfør punkt 5.6.1 i Hovedtariffavtalen i staten for 2006 – 2008.

Som en begrunnelse for avsettingen slås det i samme avtalepunkt fast at statlige virksomheter er avhengige av gode samarbeidsrelasjoner mellom medarbeiderne og ledelsen, og mellom partene i virksomheten. Videre står det at dette blant annet innebærer en felles forståelse av HAs intensjoner og lokal lønns- og personalpolitikk.

Det ble overlatt til partene, Fornyings- og administrasjonsdepartementet (FAD) og hovedsammenslutningene, å forvalte avsettingen, og partene ble iht. HTAs punkt 5.6.1 i tillegg pålagt å evaluere ordningen.

Ansvar for å beslutte hvordan midlene skulle brukes ble i januar 2007 gitt en sentral arbeidsgruppe som har hatt følgende sammensetning:

Odd Bøhagen, leder	FAD
Tore Simonsen	FAD (fra 010108: DIFI)
Reidun Slåen	FAD (til 011107)
Else Anette Grannes	FAD (fra 011107)
Jon Inge Grønningsæter	FAD
Greta Torbergsen	Akademikerne
Randi Stensaker	LO Stat
Jorunn Solgaard	Unio
Jimmy Bjerkansmo	YS Stat (til 011107)
Ingunn Bråten	YS Stat (fra 011107)

Medlemmene i den sentrale arbeidsgruppen ble enige om et opplegg hvor det ble budsjettet med 2,8 millioner kroner til gjennomføring av regionale konferanser høsten 2007. Videre ble det avsatt 4,8 millioner kroner til gjennomføring av lokale tiltak initiert i etterkant av de regionale konferansene, og det resterende beløpet, kroner 2,4 millioner, ble holdt tilbake som en buffer som først skulle disponeres på et senere tidspunkt.

Våren 2007 og forut for de regionale konferansene etablerte den sentrale arbeidsgruppen syv regionale nettverk med representanter fra både arbeidsgiver- og arbeidstakersiden og fra ulike statlige virksomheter. Disse skulle bistå den sentrale arbeidsgruppen i gjennomføringen av de regionale konferansene, og de skulle initiere og gjennomføre lokale tiltak i etterkant av de regionale konferansene.

I august 2007 ble Statskonsult, nå DIFI, bedt om å evaluere opplegget for bruken av midlene frem til og med gjennomføringen av de regionale konferansene. Evalueringsrapporten skulle avleveres innen 15. mars 2008.

2.2 Metode

Etter innledende samtaler med oppdragsgiver ved Odd Bøhagen, ble det utarbeidet et prosjektnotat hvor oppdraget ble nærmere konkretisert og beskrevet. DIFIs evaluering omfatter ikke en vurdering av opplegget opp mot andre alternative opplegg, men bygger utelukkende på egne observasjoner og utvalgte informanters tilbakemeldinger. Formålet har vært å oppsummere de impliserte aktørenes synspunkter og erfaringer. Dette er gjort etter gjennomføringen av de regionale konferansene og før gjennomføringen av lokale utviklingstiltak.

Datainnsamling

I datainnsamlingen er det benyttet følgende metoder:

- Dokumentstudier
- Intervjuer
- Spørreskjemaundersøkelse
- Observasjon

Dokumentstudier

Aktuelle dokumenter har først og fremst vært papirer utarbeidet i forbindelse med gjennomføringen av de regionale konferansene og FADs nettsted om samarbeid og medbestemmelse hvor informasjon om opplegget ble lagt ut.

Intervjuer

I etterkant av konferansene ble det gjennomført telefonintervjuer med samtlige nettverksledere, og den 27. februar 2008 ble det gjennomført et intervju med den sentrale arbeidsgruppen samlet.

Spørreskjemaundersøkelse

En spørreskjemaundersøkelse ble sendt samtlige medlemmer (ikke lederne) av de regionale nettverkene. 45 medlemmer besvarte undersøkelsen, hvilket utgjør en svarprosent på 78,9 %.

Observasjon

DIFI var til stede på

- prøvekonferansen som ble gjennomført i Oslo i 27-28 august 2007
- den første regionale konferansen i Tromsø 26-27 september 2007
- den regionale konferansen i Bergen 07-08 november 2007
- den siste regionale konferansen i Oslo 30-31 januar 2008
- deler av oppsummeringsmøtet med nettverkslederne som den sentrale arbeidsgruppen gjennomførte i Oslo 14-15 november 2007.

Evalueringsansvarlig

Evalueringen er gjennomført av seniorrådgiver Gudrun Vik, og prosjektansvarlig avdelingsdirektør har vært Vivi Lassen.

Leserveiledning

I kapittel 3, 4 og 5 redegjøres det for henholdsvis opplegget for bruk av midlene, gjennomføringen av de regionale konferansene og oppnådde resultater. Etter en innledende presentasjon av fakta, formidles i hvert av disse kapitlene synspunktene til nettverkens medlemmer, til nettverkens ledere og til den sentrale arbeidsgruppen. Til slutt, i kapittel 6, presenteres DIFIs synspunkter og vurderinger.

3 Om opplegget for bruk av midlene

Opplegget for hvordan midlene skulle brukes, som arbeidsgruppens medlemmer ble enige om, var delt inn i tre faser:

- fase 1 - planlegging og forberedelser
- fase 2 - gjennomføringen av åtte regionale konferanser i arbeidsgruppens regi
- fase 3 - identifisering og gjennomføring av lokale utviklingstiltak i regi av regionale nettverk som skulle etableres for dette formål

Opplegget ble fremlagt for samtlige fagdepartementer med underliggende virksomheter på to møter, hhv. den 9. mai og 5. juni for kommentarer og innspill, og den 6. juni ble opplegget presentert på FADs fylkesmannssamling.

Av de avsatte 10 millioner besluttet den sentrale arbeidsgruppen å benytte rundt 25 % til gjennomføringen av de regionale konferansene, ca. 50 % til finansiering av lokale utviklingstiltak og de resterende 25 % skulle holdes igjen som en buffer hvor bruken først skulle besluttes på et senere tidspunkt.

Den sentrale arbeidsgruppen valgte å dele landet inn i syv regioner, jf. tabell 1 nedenfor, og i hver region ville de etablere et nettverk bestående av både arbeidsgiver- og arbeidstakerrepresentanter fra ulike statlige virksomheter. Til å lede nettverkene ønsket de seg administrasjonssjefen fra et av fylkesmannsembetene i hvert nettverk.

Tabell 1: Arbeidsgruppens regioninndeling

Region	Fylker			
Nord-Norge:	Nordland nord for Saltfjellet	Troms	Finnmark	
Midt-Norge:	Møre og Romsdal	Sør- Trøndelag	Nord-Trøndelag	Nordland sør for Saltfjellet
Østlandet:	Telemark	Vestfold	Buskerud	Østfold
Vestlandet:	Hordaland	Sogn og Fjordane		
Sør-Norge:	Aust-Agder	Vest-Agder	Rogaland	
Innlandet:	Oppland	Hedmark		
Oslo/Akershus:	Oslo	Akershus		

Arbeidsgruppen besluttet at konferansene skulle ha en varighet på 1 ½ dag, og på programmet, som skulle være det samme på samtlige konferanser, satte de følgende tema til behandling:

-
- Åpning
 - Kort innledning om bakgrunn, formål og forventninger
 - Presentasjon av de regionale kontaktpersonene
 - Hvorfor arbeide i nettverk?
 - Hva skal vi gjøre resten av dagen?
 - Om den norske (nordiske) modellen
 - Generelt om regelverket – Utgangspunkt for de andre fagtemaene
 - Hovedavtalens system og hvordan bruke avtalen?
 - Omstillingsprosesser i staten
 - Hovedtariffavtalens system og hvordan bruke avtalen?
 - Lokal lønnspolitikk og lokale forhandlinger (Hovedtariffavtalen)
 - Planlegging av lokale utviklingsprosjekt

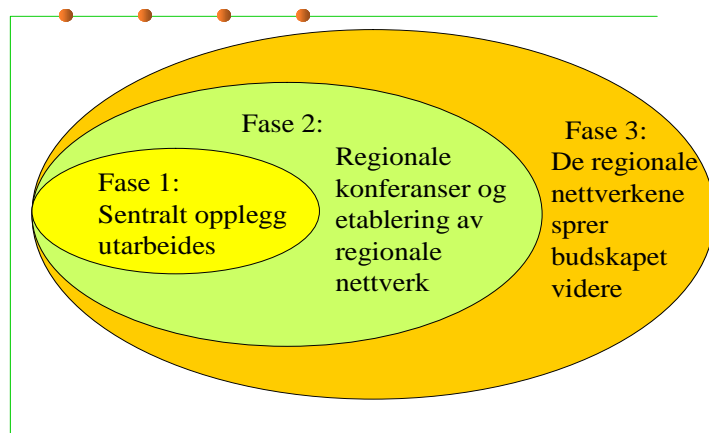
Det ble også lagt inn tid til gruppearbeid. For å teste ut konferanseopplegget skulle nettverkene og departementene inviteres til en prøvekonferanse.

Mens arbeidsgruppen selv ville stå som hovedansvarlig for gjennomføringen av de regionale konferansene, skulle nettverkene tillegges en mer sentral rolle i fase 3 av opplegget. Ved å initiere lokale utviklingsprosjekter skulle de spre budskapet fra de regionale konferansene videre. Nettverkene skulle selv stå ansvarlig for gjennomføring av lokale tiltak, og de skulle sende søknad om finansieringsmidler til den sentrale arbeidsgruppen.

Den sentrale arbeidsgruppen skulle behandle søknadene og tildele midler. I noen grad skulle den også selv kunne bistå i gjennomføringen av de lokale utviklingsprosjektene.

Fase 3-tiltak skulle kunne gjennomføres i hele 2008.

Spredning av kunnskap

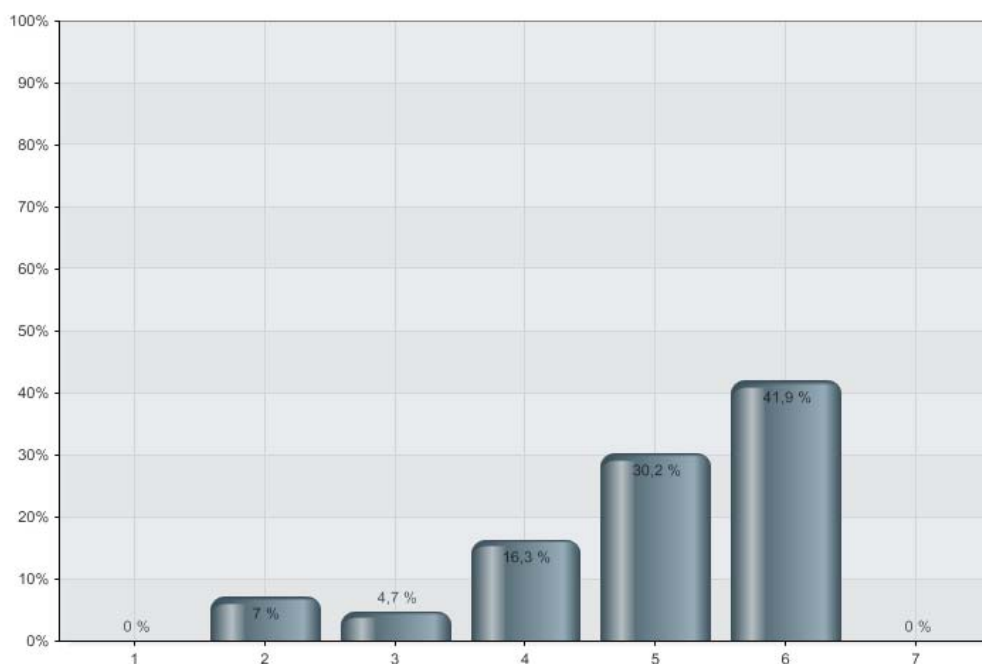

Figur 1: Fra arbeidsgruppens presentasjon av opplegget

3.1 Nettverkmedlemmenes synspunkter

Før vi startet kartleggingen av nettverksmedlemmenes synspunkter på arbeidsgruppens opplegg for bruken av de avsatte midlene, ville vi vite om de oppfattet selve formålet med avsetningen som klart. Det gjorde de.

Påstanden ”formålet med avsetningen av de økonomiske midlene slik det er nedfelt i HTAs 5.6.1 er tydelig” oppnådde et gjennomsnittlig skår på hele 4,95. Jf. figur 2 nedenfor og tabell 2 på neste side. Svarskalaen på påstandene nettverksmedlemmene ble bedt om å ta stilling til var fra 1 – 6, hvor 1 var helt uenig og 6 var helt enig.

Figur 2: Skårfordeling på påstanden ”formålet med avsetningen av de økonomiske midlene slik det er nedfelt i HTAs 5.6.1 er tydelig”

Undersøkelsen viste at nettverksmedlemmene var svært godt fornøyd med opplegget som ble utformet for bruken av de avsatte midlene.

Mest fornøyd var de med at det ble avsatt midler til lokale tiltak og til at det ble lagt opp til regionale konferanser. De var også positive til at det ble etablert regionale nettverk som medansvarlige aktører.

Ingen av påstandene som omhandlet utformingen av opplegget fikk lavere snittskår enn 4,84 som var snittskåret på påstanden: ” Det var formålstjenlig å overlate utformingen av oppdraget for bruk av midlene til en sentral og partssammensatt arbeidsgruppe”

Tabell 2: Påstander om opplegget rangert etter snittskår

Om utforming av opplegget	
Snitt	Påstand
5,40	Det var formålstjenlig å avsette midler til lokale og tverretatlige tiltak (fase 3)
5,22	Det var formålstjenlig å legge opp til regionale konferanser
5,18	Det var formålstjenlig å etablere og involvere regionale nettverk som medansvarlige aktører i opplegget
4,95	Formålet med avsetningen av de økonomiske midlene slik det er nedfelt i HTAs 5.6.1, er tydelig
4,84	Det var formålstjenlig å overlate utformingen av oppdraget for bruk av midlene til en sentral og partssammensatt arbeidsgruppe

3.2 Nettverkledernes synspunkter

Også nettverkslederne syntes at avsetningen av de 10 millionene hadde et klart formål. To av dem mente imidlertid at formuleringene i HTAs punkt 5.6.1 var litt for runde og lite konkrete.

Som nettverksmedlemmene slutter nettverkslederne også godt opp om arbeidsgruppens opplegg for bruk av midlene.

De fant det greit og naturlig at det var etablert en sentral og partssammensatt arbeidsgruppe til å forvalte midlene. To av nettverkslederne etterlyste imidlertid lokal representasjon i arbeidsgruppen, og en tredje mente den burde ha fungert som en styringsgruppe som overlot gjennomføringen til andre og mer profesjonelle aktører.

Samtlige nettverksledere var positive til at det ble lagt opp til regionale konferanser og til å etablere og involvere regionale nettverk som ansvarlige aktører i opplegget.

Fem av syv nettverksledere var imidlertid negative til den geografiske inndelingen av regioner. Kritikken gikk først og fremst på at de skulle ha fulgt fylkesgrenser og ikke delt Nordland fylke i to. Andre ga også uttrykk for at de normalt samarbeidet med andre fylker enn dem de nå ble plassert sammen med.

Én nettverksleder mente midlene som ble planlagt avsatt til lokale tiltak, kunne gitt mer effekt dersom det var planlagt å benytte dem på en annen og mer sentralt styrt måte. De øvrige seks var derimot meget positive til at de lokalt skulle få innflytelse på bruk av midler til lokale tiltak, og to av dem ga også uttrykk for at en større andel av midlene burde vært avsatt til dette formålet.

Ideen om å gjennomføre en prøvekonferanse fikk liten oppslutning blant nettverkslederne. Flere av dem ga uttrykk for at en så stor forsamling ville være lite egnet til en uttesting av konferanseprogrammet, og at pengene med fordel kunne vært spart til andre tiltak, for eksempel til lokale tiltak i fase 3.

3.3 Arbeidsgruppens synspunkter

Også for arbeidsgruppen var formålet med avsettingen klart, men det lå få føringer i avtaleverket om hvordan de skulle følge det opp.

Arbeidsgruppen ble først oppnevnt i januar 2007, og på et seminar på Lysebu den 15. mars kom de sammen for å finne frem til en mulig bruk av midlene. Som en foreberedelse til dette hadde arbeidsgruppens medlemmer fra FAD utarbeidet noen alternative forslag.

Arbeidsgruppens medlemmer ble raskt enige om at de ønsket et opplegg som ikke krevde for mye administrasjon og at opplegget skulle bidra til felles kunnskap om rammeverket i statlige virksomheter.

Siden statsetatene er spredd ut over hele landet, ble det en utfordring for arbeidsgruppen å finne en måte å nå disse på rent kapasitetsmessig. Å gjennomføre 19 fylkeskonferanser ville kreve mye ressurser. Fra tidligere prosjekter hadde de god erfaring med å samle fylker i regioner, og de valgte derfor dette.

Gjennom å etablere og involvere regionale nettverk som medansvarlige aktører, ville de kunne få initiert og gjennomført lokale tiltak med problemstillinger de var opptatt av lokalt. I tillegg ville det å legge opp til en fase 3 bidra til å nå flere virksomheter enn hva de ville klare gjennom sentralt arrangerte konferanser.

Arbeidsgruppen hadde valgt LOs distriktsinndeling som førende prinsipp for regioninndelingen. Da denne deler Nordland fylke i to, inngikk fylket nord for Saltfjellet i region Nord-Norge, og sør for Saltfjellet i region Midt-Norge. Dette utjevnet, etter deres mening, antall statlige virksomheter på de to nordligste regionene, region Nord-Norge og region Midt-Norge.

Da arbeidsgruppen hadde diskutert seg frem til enighet om et opplegg, ønsket de å få det testet ut og forela det derfor både for departementene med underliggende virksomheter og for fylkesmannssamlingen før sommerferien 2007.

Deretter ønsket arbeidsgruppen å få testet konferanseprogrammet på en gruppe med omtrent like mange deltakere som de ville invitere til de regionale konferansene. Samtidig ønsket de å samle samtlige nettverksledere i et møte. Ved å la møtet med nettverkene være testforumet, kunne de forene de to ønskene i ett tiltak.

4 Om gjennomføringen

Etableringen av regionale nettverk

Presentasjonen av opplegget på fylkesmannssamlingen ble blant annet gjort for å få nettverkene forankret opp mot fylkesmennene, og arbeidsgruppen fikk også her aksept for at nettverkene kunne ledes av administrasjonssjefer fra fylkesmennene.

Hvilken administrasjonssjef som skulle ivareta lederfunksjonen, ble avgjort av fylkesmennene selv i de respektive regionene. Resultatet ble at administrasjonssjefene hos følgende fylkesmenn ble nettverksledere:

- fylkesmannen i Troms
- fylkesmannen i Sør-Trøndelag
- fylkesmannen i Østfold
- fylkesmannen i Hordaland
- fylkesmannen i Vest-Agder
- fylkesmannen i Hedmark
- fylkesmannen i Oslo/Akershus

I tillegg til leder ble det oppnevnt åtte medlemmer i hvert nettverk, fire av hovedsammenslutningene og fire av FAD. De fire hovedsammenslutningene fikk således et medlem hver i hvert nettverk. FAD valgte sine representanter etter innspill fra departementene, noe de ble invitert til å komme med på møtene FAD arrangerte med dem i mai og juni.

Fordi regionen Oslo og Akershus har desidert størst innbyggertall og flest statlige etater, ble det oppnevnt flere nettverksmedlemmer her enn i de andre, til sammen fjorten. Av samme grunn ble det planlagt å gjennomføre ikke bare en, men to, konferanser for denne regionen.

Prøvekonferansen

Prøvekonferansen ble gjennomført i Oslo 27-28 august 2007. Etter innspill fra deltakerne ble det besluttet å inkludere en presentasjon av et lokalt eksempel på en omstillingsprosess i programmet på de regionale konferansene.

Regionale konferanser

De regionale konferansene ble gjennomført i perioden fra slutten av september 2007 til slutten av januar 2008, jf. tabell 3 på neste side. Den sentrale arbeidsgruppen la følgende føringer for gjennomføringen av de regionale konferansene:

- Konferansene skulle ha et samlet deltakerantall på om lag 90 -100 personer eksklusive forelesere og lignende.
- Virksomheter skulle være representert med 40 % arbeidsgivere (personalledere og linjeledere) samt 60 % tillitsvalgte (hovedtillitsvalgte og tillitsvalgte i virksomhetene).
- Alle departementsområder som hadde virksomhet i regionen burde være representert blant deltakerne.

Nettverkene ble invitert til å foreslå hvilke virksomheter som skulle inviteres. Den sentrale arbeidsgruppen sto for utforming og utsendelse av invitasjonene

som ble sendt elektronisk og adressert til virksomhetenes postmottak ved personaldirektør.

Arbeidsgruppens leder, Odd Bøhagen, var møteleder første dag på samtlige konferanser, og Tore Simonsen var møteleder andre dag på seks av konferansene. Møtelederne og resten av arbeidsgruppens medlemmer holdt selv de fleste foredragene. Det ble kun foretatt små justeringer på konferanseprogrammet underveis. Endre seg gjorde derimot oppgavene for de innlagte gruppearbeidene. På den første konferansen ble deltakerne gitt stor frihet til selv å velge hvilke temaer de ville diskutere, mens det senere ble utarbeidet konkrete gruppeoppgaver knyttet til temaene det var forelest i.

Tabell 3: Sted og tid for gjennomføring av de regionale konferansene

Region	Sted	Tidspunkt	År
Nord-Norge	Royal Christiania Tromsø	26. og 27. september	2007
Midt-Norge	Rica Hell Trondheim	1. og 2. oktober	2007
Østlandet	Rica Klubben Tønsberg	17. og 18. oktober	2007
Vestlandet	Clarion Admiral Bergen	7. og 8. november	2007
Sør-Norge	Rica Dyreparken Kristiansand	19. og 20. november	2007
Innlandet	Rica Victoria Lillehammer	4. og 5. desember	2007
Oslo/Akershus	Choice Mastemyr Oslo	8. og 9. januar	2008
		30. og 31. januar	2008

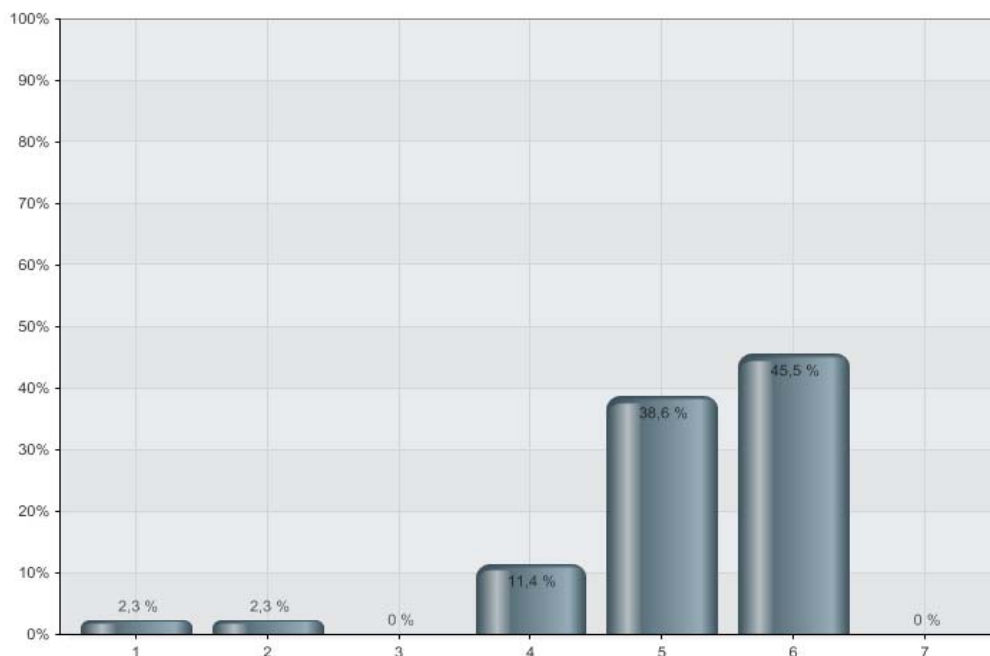
Lokale utviklingsprosjekter

I februar 2008, da denne evalueringsrapport ble utarbeidet, hadde nettverkene kommet ulikt langt i planlegging og gjennomføring av fase 3. Samtlige nettverk var imidlertid forespeilet en ramme for hva de kunne forvente av midler, og der hvor arbeidsgruppen var tidlig ute med å gjennomføre de regionale konferansene, hadde noen på dette tidspunktet allerede fått behandlet sin søknad og fått innvilget midler.

Da konferansene startet opp i slutten av september 2007, var det ikke utarbeidet detaljerte retningslinjer for hvordan nettverkene kunne søke midler, og det var heller ikke identifisert kriterier for tildelingen. På prøvekonferansen forklarte den sentrale arbeidsgruppen dette med at de ønsket en åpen tilnærming og stort handlingsrom for nettverkene. De gjorde det også klart at midlene skulle benyttes til å styrke samarbeidet mellom arbeidsgiver- og arbeidstakersiden i virksomhetene, og senere, på et oppsummeringsmøte med nettverkslederne i Oslo i november, informerte de om at utviklingstiltakene måtte være tverretatlige.

4.1 Nettverkmedlemmenes synspunkter

Også nettverksmedlemmene var meget godt fornøyd med gjennomføringen av de regionale konferansene. Påstanden om at ”konferanseprogrammet (temavalget) var relevant” fikk et snittskår på hele 5,18, jf. figur 3 og tabell 4 nedenfor.

Figur 3: Skårfordeling på påstanden ”Foredragene holdt høy kvalitet”

Påstanden ”Foredragene holdt høy kvalitet” skåret noe lavere, men den oppnådde et snittskår på 4,49, hvilket også er et meget godt resultat.

Nettverksmedlemmene mente den geografiske inndelingen av regionene var formålstjenlig, de var fornøyd med regioninndelingen og de mente det var positivt at konferansen presenterte et lokalt case.

Tabell 4: Om gjennomføringen av de regionale konferansene

Snitt	Påstand
5,18	Konferanseprogrammet (temavalget) var relevant
5,03	Den geografiske inndelingen av regionene var formålstjenlig
4,83	Det var positivt med et regionalt case
4,49	Foredragene holdt høy kvalitet
3,91	Ansvars- og oppgavefordelingen mellom den sentrale arbeidsgruppen og det regionale nettverket var klar

Lavest skår av påstandene som hadde direkte med gjennomføringen å gjøre, fikk påstanden ” Ansvars- og oppgavefordelingen mellom den sentrale arbeidsgruppen og det regionale nettverket var klar”. Den fikk et snittskår på 3,91

Denne påstanden kan ses i sammenheng med hva nettverksmedlemmene syntes om kommunikasjonen med den sentrale arbeidsgruppen og informasjonen som ble gitt i forbindelse med gjennomføringen. Som det fremgår av tabell 5 nedenfor, var de også godt fornøyd med dette, men ikke like fornøyd som de var med selve gjennomføringen av konferansene.

Tabell 5: Om informasjon og kommunikasjon

Snitt	Påstand
4,34	Invitasjonen til deltakerne inneholdt relevant og nødvendig informasjon
4,32	Kommunikasjonen med den sentrale arbeidsgruppen har fungert godt
4,17	Informasjonen om søknadsprosedyrer og tildelingskriterier for midler til fase 3 var god
3,87	Jeg har hatt god nytte av FADs nettsted om samarbeid og medbestemmelse

Den eneste påstanden som ikke oppnådde et snittskår på over 4, var påstanden ”Jeg har hatt god nytte av FADs nettsted om samarbeid og medbestemmelse”.

Bare ett nettverksmedlem er uenig i at de på tidspunktet for undersøkelsen var godt i gang med å identifisere fase 3 – tiltak. Dette ga et snittskår på 5,28., jf. tabell 6 under.

Tabell 6: Om arbeidet med fase 3

Snitt	Påstand
5,28	Vi har identifisert eller er godt i gang med å identifisere fase 3 - tiltak
3,39	Vi har begynt å gjennomføre fase 3 - tiltak

At nettverkene fungerte bra går frem av neste tabell.

Tabell 7: Om nettverket

Snitt	Påstand
5,12	Det regionale nettverket hadde innflytelse på valg av deltakende virksomheter til den regionale konferansen
4,67	Mitt nettverk fungerte meget bra
4,61	Mitt nettverk hadde en riktig sammensetning av deltakere mht partsforhold og virksomheter som var representert

4.2 Nettverkledernes synspunkter

På spørsmål knyttet til selve gjennomføringen av de regionale konferansene, var alle enige om at foredragene holdt høy kvalitet. Også temavalget var de meget godt fornøyd med, men én ga uttrykk for at innholdet skulle ha vært spisset mer og konsentrert seg om omstilling og lokal lønnspolitikk.

Det var også enighet om at prøvekonferansen hadde bidratt positivt til å gjøre konferanseprogrammet bedre enn det var i utgangspunktet, men flere hadde kritiske kommentarer til selve gjennomføringen av prøvekonferansen.

Samtlige var positive til muligheten til å få presentert et lokalt case. Én kunne ønsket seg to, en annen kunne melde at de ikke rakk å finne noen som kunne presentere et lokalt case og en tredje beklaget at deres lokale case ikke hadde med en tillitsvalgt til å fremlegge det.

Som nettverksmedlemmene syntes fem av syv nettverksledere at arbeidsdelingen mellom regionalt og sentralt nivå var uklar. De fleste av dem ga imidlertid uttrykk for at gikk seg til underveis.

Dette skyldtes blant annet at de opplevde å få meget god hjelp når de henvendte seg til arbeidsgruppen sentralt. Oppsummeringsmøtet de ble invitert til i Oslo i november, ble nevnt av flere som meget oppklarende og nyttig.

Når det gjaldt identifisering og oppstart av lokale tiltak, var nettverkslederne kommet ulikt langt i prosessen på det tidspunktet intervjuene ble gjennomført. Samtlige hadde imidlertid startet arbeidet.

Det var ulike syn på hvordan den sentrale arbeidsgruppen forvaltet midlene som skulle brukes lokalt. Noen la vekt på at det var formålstjenlig med få retningslinjer for å søke om midler og få fastlagt kriterier for tildeling. Disse var opptatt av at dette ga dem et handlingsrom og stor frihet, noe de satte stor pris på. Andre hadde ønsket seg noe klarere signaler. Samtlige var imidlertid godt orientert om hva rammen for støtten de kunne oppnå beløp seg til.

Nettverkslederne ga, som nettverksmedlemmene, uttrykk for å være godt fornøyd med sitt nettverk. Det hadde de imidlertid ikke alle sammen vært fra begynnelsen av, men etter utskiftninger av medlemmer som for eksempel ikke møtte, fungerte det mye bedre.

Samtlige nettverksledere svarte bekreftende på at de hadde eller ville lykkes med å identifisere lokale tiltak og at nettverket ville være i stand til å gjennomføre fase 3.

4.3 Arbeidsgruppens synspunkter

Da arbeidsgruppen inviterte til prøveseminar, var opplegget ikke ferdigmeislet. De hadde for eksempel ikke på dette tidspunktet bestemt seg for at alle i gruppen skulle reise rundt og holde foredrag. En intensjon med seminaret var derfor å få innspill og drahjelp. Den sentrale arbeidsgruppen erfarte imidlertid at den ikke klarte å få frem hva de ønsket fra deltakerne, verken fra nettverks- eller fra departementsrepresentantene. Forklaringen på dette var, i følge arbeidsgruppen, at de selv nok var for usikre på hva de skulle formidle på prøveseminaret. Og noen mente denne usikkerheten blant annet skyldtes at de ikke hadde instruksjonsrett over nettverkene.

Selv om innspillene ble få, ble det på prøveseminaret likevel fremmet noen forslag, og ett var at det på de regionale konferansene burde presenteres et lokalt case i tilknytning til foredraget om omstilling. Dette forslaget fikk bred oppslutning, og det ble følgelig tatt til følge.

Bortsett fra små justeringer, endret arbeidsgruppen foredragene lite under gjennomføringen fra første til siste regionale konferanse. Unntaket var foredraget om omstilling. Etter innspill fra deltakerne, endret de dette flere ganger underveis. Fra å ha medbestemmelse og samarbeid som utgangspunkt i starten, dreide foredraget seg til slutt mer om konkrete problemstillinger som rettskrav og regelverk.

Odd Bøhagen og Randi Stensaker foreleste på samtlige konferanser, mens de øvrige fikk noen til å erstatte seg på enkelte konferanser.

Den sentrale arbeidsgruppen ga ikke uttrykk for at arbeidsdelingen mellom den og det regionale nettverket hadde vært uklar. Snarere tvert i mot. De hadde, mente de, gjort det klart at nettverkene i fase 2 kun skulle bidra med å få på plass deltakerne gjennom å foreslå hvilke virksomheter som skulle inviteres og med å finne frem til et lokalt case, men at de skulle ha hovedansvaret for fase 3.

Invitasjonene til konferansene ble sendt fra den sentrale arbeidsgruppen og ble adressert til personaldirektør i de utvalgte virksomhetene. Virksomhetene selv sto deretter ansvarlig for å velge ut deltakerne. Sentrale elektroniske postmottak førte flere ganger til at invitasjonen ble liggende, og dette lagde en del problemer. Flere nettverk bidro i slike tilfeller med å ringe virksomhetene og finne personlige adresser invitasjonen kunne sendes til.

Den siste posten på konferanseprogrammet var satt av til å planlegge fase 3. Fordi nettverket selv skulle stå ansvarlig for denne fasen, forlot arbeidsgruppen konferansen og overlot ledelsen av denne programposten til nettverkene.

På oppsummeringsmøtet med nettverkslederne i november 2007 informerte arbeidsgruppen om hvilke økonomiske rammer hver enkelt region kunne forvente å få innvilget tilskudd innenfor. På samme møte gjorde de det også klart at for å motta tilskudd, måtte tiltakene være tverretatlige og bidra til læring og samarbeid i og mellom statlige virksomheter.

5 Ble formålet med avsettingen ble nådd?

I Hovedtariffavtalens punkt 5.6.1 som omhandler avsettingen, slås det fast at statlige virksomheter er avhengige av gode samarbeidsrelasjoner mellom medarbeidere og ledelsen, og mellom partene i virksomheten. Videre står det at dette bl.a. innebærer en felles forståelse av Hovedavtalens intensjoner og lokal lønns- og personalpolitikk.

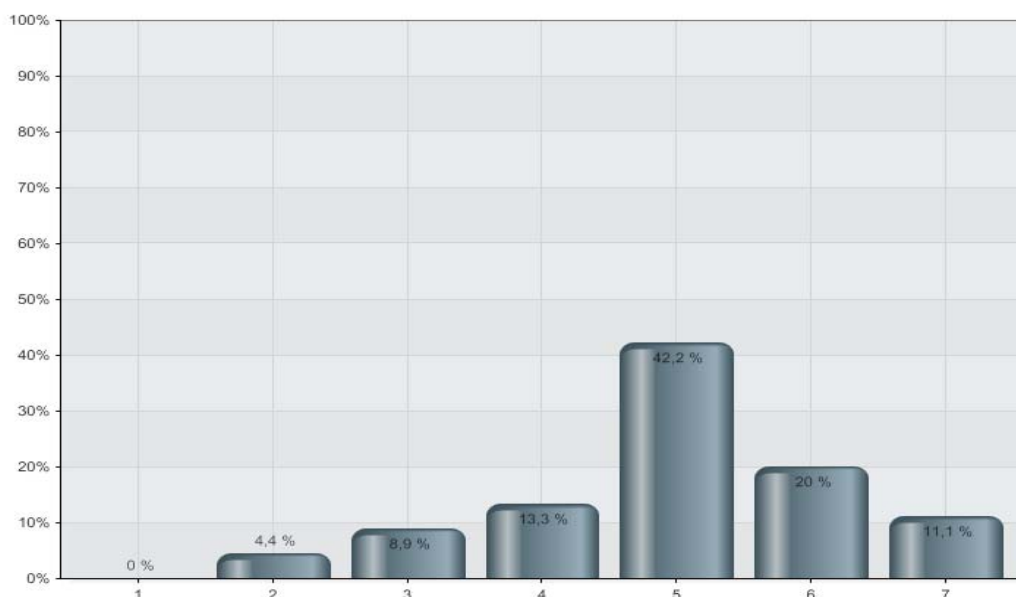
Under samme punkt står det at de 10 millionene som avsettes skal benyttes til felles opplærings- og utviklingstiltak i samarbeidskompetanse og medbestemmelse, med særlig utgangspunkt i Hovedavtalen og Hovedtariffavtalen i staten.

Slik DIFI forstår det, kan det av punkt 5.6.1 avledes følgende hovedformål med avsettingen:

- De tariffavsatte midlene skal benyttes til å bedre samarbeidsrelasjoner mellom medarbeidere og ledelsen, og mellom partene i virksomheten
- De tariffavsatte midlene skal bidra til økt innsikt i rammebetingelsene i avtaleverket

5.1 Nettverkmedlemmenes synspunkter

Det viste seg å være stor enighet blant nettverksmedlemmene om at målsettingen med avsettingen vil bli nådd. Påstanden ” Måten de tariffavsatte midlene er benyttet/vil bli benyttet vil bidra til bedre samarbeidsrelasjoner mellom medarbeidere og ledelsen, og mellom partene i virksomheten” oppnådde et snittskår på hele 4,73, jf. tabell 8 på neste side og figur 4. nedenfor. Påstanden ” Den regionale konferansen bidro til økt innsikt i rammebetingelsene i avtaleverket” skåret nesten like høyt og fikk et snittskår på 4,51.

Figur 4: Skårfordeling for påstanden ” Måten de tariffavsatte midlene er benyttet/vil bli benyttet vil bidra til bedre samarbeidsrelasjoner mellom medarbeidere og ledelsen, og mellom partene i virksomheten”

Enda sikrere var nettverkslederne på at det var riktig å avsette 10 millioner til felles opplærings- og utviklingstiltak for ledelsen og de tillitsvalgte i samarbeidskompetanse og medbestemmelse. De synes også å være meget enige om at det har vært en fornuftig anvendelse av de tariffavsatte midlene.

Tabell 8: Om formålet med avsettingen ble nådd

Snitt	Påstand
5,09	Det var riktig å avsette 10 millioner til felles opplærings- og utviklingstiltak for ledelsen og de tillitsvalgte i samarbeidskompetanse og medbestemmelse
4,90	Det har vært en fornuftig anvendelse av de tariffavsatte midlene
4,73	Måten de tariffavsatte midlene er benyttet/vil bli benyttet vil bidra til bedre samarbeidsrelasjoner mellom medarbeidere og ledelsen, og mellom partene i virksomheten
4,51	Den regionale konferansen bidro til økt innsikt i rammebetingelsene i avtaleverket
4,12	Nettverket vil fungere etter fase 3 er gjennomført

Et flertall av nettverksmedlemmene trodde også at nettverket ville fungere etter at fase 3 er ferdig gjennomført.

5.2 Nettverkledernes synspunkter

Nettverkslederne var noe tilbakeholdende med å uttale seg om i hvilken grad målsettingen med avsettingen ville bli nådd.

At opplegget gjennom fase 2 trolig hadde, og gjennom fase 3 trolig ville, bidra til økt innsikt i rammebetingelsen i avtaleverket, var de alle sammen enige om.

De fleste trodde også at opplegget vil føre til bedre samarbeidsrelasjoner mellom medarbeidere og ledelsen, og mellom partene i virksomheten. At ledere og medarbeidere ble gitt en felles plattform ved at de fikk en felles opplevelse hvor de fikk høre det samme, ville antas å bidra til å styrke samarbeidet. Det hadde det, i følge noen av dem, allerede gjort internt i nettverket.

Nettverkslederne var derimot meget usikre på om nettverkene ville fortsette å fungere utover fase 3. Flere ga uttrykk for at det var ønskelig, men uten sentrale midler og uten noen sentralt med et ansvar for å følge opp nettverkene, trodde de nettverkene ville oppløses etter gjennomføringen av fase 3.

5.3 Arbeidsgruppens synspunkter

Også arbeidsgruppen var noe nølende med å svare et klart ja på om målsettingen med avsettingen ble nådd med gjennomføringen av det opplegget de hadde valgt. Siden fase 3 ikke var ferdig gjennomført da evalueringen ble utført, syntes de også det var litt tidlig å gi et klart svar.

Arbeidsgruppen ga imidlertid uttrykk for at de tilbakemeldingene de hadde mottatt i etterkant av konferansene i hovedsak var positive.

6 DIFIs vurderinger

6.1 Om opplegget for bruk av midlene

Fordi DIFIs vurdering av arbeidsgruppens opplegg hovedsakelig skulle bygge på egne observasjoner og informantenes tilbakemeldinger, ville informantenes synspunkter utgjøre en viktig faktor i evalueringsarbeidet.

Av denne grunn ønsket vi å ta nærmere rede på i hvilken grad informantene, objektivt sett, kunne betraktes som gode informanter. En vesentlig forutsetning for å kunne vurdere arbeidsgruppens opplegg for bruk av midlene ville være om informantene forsto formålet med avsettingen. Gjorde de det?

Intervjuene og spørreundersøkelsen viste at det gjorde de. Formålet med å sette av de 10 millioner kronene hadde fremstått klart og tydelig. Og dette, at det ikke knyttet seg nevneverdig usikkerhet til hva forhandlingspartene ønsket å oppnå med avsettingen, bidro, etter vår mening, til å styrke betydningen av informantenes synspunkter.

Både nettverkslederne og de øvrige nettverksmedlemmene ga uttrykk for å være meget godt fornøyd med opplegget. Vi merker oss imidlertid også at det de var mest fornøyd med, var at det ble avsatt midler til finansiering av lokale tiltak, jf. tabell 2. Dette kan ikke sies å være særlig overraskende. For hvem eller hvor mange ville stille seg negative til å få tilgang til nye økonomiske midler?

Informantene stilte seg også gjennomgående meget positive til at det ble lagt opp til regionale konferanser og til å involvere regionale nettverk som ansvarlige aktører i gjennomføringen av opplegget.

At opplegget ble så godt mottatt, kan, slik DIFI ser det, delvis tilskrives arbeidsgruppens innsats for å forankre opplegget gjennom møtene de hadde med departementene og underliggende virksomheter og fylkesmennene. At den åpnet for innspill og kommentarer, og at den lyktes med å få fylkesmennenes aksept til at noen av deres administrasjonssjefer skulle lede nettverkene, bidro høyst sannsynlig til den positive oppslutningen rundt opplegget.

Som informantene, ser også DIFI positivt på arbeidsgruppens beslutning med å involvere flere aktører i arbeidet for å lykkes med å benytte midlene i tråd med avsettingens formål, men som nettverkslederne, stiller vi oss noe kritisk til selve regioninndelingen. Mange statlige virksomheter er inndelt i regioner, men deres regioninndelinger varierer stort. Det var derfor ikke en enkel oppgave for arbeidsgruppen i utgangspunktet å finne den mest hensiktsmessige regionsinndelingen. Arbeidsgruppen burde imidlertid, etter vår mening, ha fulgt fylkesgrensene og unnlatt å dele Nordland fylke i to.

DIFI stiller seg, som flere av nettverkslederne, også noe kritisk til at det ble lagt opp til en prøvekonferanse av et så stort format som det ble gjort. Vi forstår arbeidsgruppens ønske om å ”prøvekjøre” foredragene, men dette kunne vært gjort med langt færre deltakere og til en langt lavere kostnad.

6.2 Om gjennomføringen

Det er også ting som tyder på at opplegget kunne vært mer gjennomtenkt og mer presist utformet før arbeidsgruppen gjennomførte prøvekonferansen. Arbeidsgruppen selv gir uttrykk for at de var for usikre med hensyn til hva de ønsket å formidle, og flere av nettverkslederene syntes gjennomføringen fremsto ganske kaotisk. Også DIFI erfarte at det oppsto forvirring om hva som var målsettingen med prøvekonferansen og om hva som ble forventet av deltakerne.

Dette til tross, eller snarere nettopp på grunn av dette, mente informantene derfor at prøvekonferansen likevel viste seg å bli viktig. Siden ting var så uferdig, ble det nødvendig med en prøvekonferanse og den bidro til å styrke og forbedre opplegget, ifølge informantene. Særlig forslaget om at programmet måtte omfatte et lokalt case ble trukket frem som et viktig resultat.

En årsak til at arbeidsgruppens opplegg fremsto som noe uferdig, kan skyldes at arbeidsgruppen kom relativt sent i gang med sitt arbeid. Det gikk over et halvt år fra partene inngikk hovedtariffavtalen til arbeidsgruppen ble nedsatt. Her gikk det mye tid til spille, som kunne gitt arbeidsgruppen bedre tid til å utforme og gjennomføre opplegget.

Om informantene var noe kritiske til både ideen om og gjennomføringen av prøvekonferansen, var de meget godt fornøyd med gjennomføringen av de regionale konferansene. Programmet ble ansett som høyst relevant, og de syntes foredragene holdt høy kvalitet.

DIFI, som var til stede på den første, en i midten og den siste av konferansene, slutter seg til dette, og vil også fremheve at kvaliteten holdt samme høye nivå gjennom hele løpet. Det var ingen ting som tydet på at arbeidsgruppen gikk trøtt og sakkett på kravene. Snarere tvert i mot. Selv om det var snakk om små justeringer, var det tydelig at små forbedringer ble gjort fra gang til gang.

At arbeidsdelingen mellom sentralt og regionalt nivå var uklart gjaldt først og fremst arbeidet med gjennomføringen av de regionale konferansene. Selv om tingene gikk seg til underveis, mener DIFI at dette kunne vært håndtert bedre fra arbeidsgruppens side. Når den hadde alle samlet til en prøvekonferanse, hadde den en gylden anledning til å konkretisere hva den forventet av nettverkene i fase 2, og den kunne ha stilt kontrollspørsmål, slik at den kunne ha forklart nærmere eventuelle uklarheter.

Undersøkelsen og intervjuene viste at nettverksmedlemmene hadde mindre nytte av FADs nettsted enn nettverkslederene. Dette tror vi sier mindre om nettstedets kvalitet og heller mer om at nettverkslederene har mer behov for og derfor mer aktivt søker informasjon. At nettstedet ligger godt "gjemt" på FADs hjemmesider, vil DIFI også trekke frem som en annen forklaring på at nettstedet kunne vært bedre brukt av nettverksmedlemmene.

Siden konferansene ble gjennomført til ulike tidspunkt og over en periode på et halvt år, kom nettverkene i gang med fase 3 til ulike tider. Ved avleveringen av denne rapporten er derfor arbeidet med å initiere og gjennomføre lokale tiltak kommet ulikt langt. At samtlige informanter gir uttrykk for at de tror de vil

lykkes med fase 3, må være tilfredsstillende for den sentrale arbeidsgruppen. Her synes det som om de har klart det de satte seg fore, å få involvert lokale krefter til å bistå i arbeidet med å få brukt midlene i tråd med avsettingens formål.

Som redegjort for foran, er det ulike syn på hvordan arbeidsgruppen forvaltet midlene som var avsatt til de lokale tiltakene. Først på oppsummeringsmøtet med nettverkslederne i november oppfatter alle at arbeidsgruppen ville sette krav til at tiltakene må være tverretatlige for å bli finansiert. Dette budskapet burde vært formidlet klart og tydelig på prøveseminaret, hvor de øvrige nettverksmedlemmene også var tilstede. At så ikke ble gjort, er med på å underbygge vår påstand om at opplegget kunne vært bedre gjennomtenkt og mer presist utformet før det ble gjennomført. DIFI ser heller ikke at ønsket om å gi nettverkene stort handlingsrom sto i noe motsetningsforhold til det å sørge for å si klart i fra om hvordan midler kunne søkes, og etter hvilke kriterier tildelingen ville skje. At det har vært tilstrekkelig med midler til fordeling, tror vi derfor har vært en viktig og medvirkende årsak til at dette punktet ikke førte til nevneverdig misnøye.

Arbeidsgruppen synes derimot å ha gjort en meget god jobb med etableringen av de regionale nettverkene. Selv om det ble nødvendig med noen utskiftninger, må det også være tilfredsstillende for arbeidsgruppen at nettverksledere og nettverksmedlemmer gir uttrykk for at de synes nettverkene har en riktig sammensetning og at de fungerer bra. Et stort flertall gir også uttrykk for at de gjerne ser at nettverkene fortsetter å fungere utover 2008, men da gir de samtidig klar beskjed om at så vil ikke skje med mindre noen holder i nettverksarbeidet sentralt og at det avsettes midler til nettverkene arbeid.

6.3 Om formålet med avsettingen ble nådd

Informantenes synspunkter på i hvilken grad formålet med avsettingen vil bli nådd gjennom arbeidsgruppens opplegg og gjennomføringen av det, må være oppløftende lesning for arbeidsgruppen. Informantene har stor tro på at det har vært en formålstjenlig anvendelse av midlene. De antar at måten midlene er eller vil bli benyttet på, vil bidra til bedre samarbeidsrelasjoner mellom medarbeidere og ledelsen, og mellom partene i virksomheten. De antar også at de regionale konferansene har bidratt til økt innsikt i rammebetingelsene i avtaleverket.

Uten å vurdere andre alternative måter å benytte midlene på, vil DIFI også konkludere med at midlene er anvendt på en god og formålstjenlig måte. Hadde formålet kun vært å skape økt innsikt i avtaleverkets rammebetingelser, ville det valgte opplegget kanskje ikke vært det mest effektive. Men siden hovedformålet var å få utviklet og styrket samarbeidskompetansen, tror vi det var riktig og viktig at det ble etablert møteplasser hvor partene fra ulike virksomheter fikk møte hverandre og oppleve å erfare noe sammen.

En gjenstående utfordring for arbeidsgruppen, slik DIFI ser det, blir å finne en fornuftig bruk av de 25 % av midlene som ble avsatt til en buffer. Kanskje burde en større andel av midlene vært fordelt til de lokale utviklingstiltakene, men det gjenstår å se.

Vedlegg 1

Samtlige påstander i spørreundersøkelsen

Alle			
	Snitt	Påstand	Nr.
1	5,40	Det var formålstjenlig å avsette midler til lokale og tverretatlige tiltak (fase 3)	7
2	5,28	Vi har identifisert eller er godt i gang med å identifisere fase 3 - tiltak	21
3	5,22	Det var formålstjenlig å legge opp til regionale konferanser	6
4	5,18	Det var formålstjenlig å etablere og involvere regionale nettverk som medansvarlige aktører i opplegget	5
5	5,18	Konferanseprogrammet (temavalget) var relevant	11
6	5,12	Det regionale nettverket hadde innflytelse på valg av deltakende virksomheter til den regionale konferansen	9
7	5,09	Det var riktig å avsette 10 millioner til felles opplærings- og utviklingstiltak for ledelsen og de tillitsvalgte i samarbeidskompetanse og medbestemmelse	26
8	5,03	Den geografiske inndelingen av regionene var formålstjenlig	15
9	4,95	Formålet med avsettingen av de økonomiske midlene slik det er nedfelt i HTAs 5.6.1, er tydelig	3
10	4,90	Det har vært en fornuftig anvendelse av de tariffavsatte midlene	14
11	4,84	Det var formålstjenlig å overlate utformingen av oppdraget for bruk av midlene til en sentral og partssammensatt arbeidsgruppe	4
12	4,83	Det var positivt med et regionalt case	13
13	4,73	Måten de tariffavsatte midlene er benyttet/vil bli benyttet vil bidra til bedre samarbeidsrelasjoner mellom medarbeidere og ledelsen, og mellom partene i virksomheten	23
14	4,67	Mitt nettverk fungerte meget bra	18
15	4,61	Mitt nettverk hadde en riktig sammensetning av deltakere mht partsforhold og virksomheter som var representert	16
16	4,51	Den regionale konferansen bidro til økt innsikt i rammebetingelsene i avtaleverket	24
17	4,49	Foredragene holdt høy kvalitet	12
18	4,34	Invitasjonen til deltakerne inneholdt relevant og nødvendig informasjon	10
19	4,32	Kommunikasjonen med den sentrale arbeidsgruppen har fungert godt	19
20	4,17	Informasjonen om søknadsprosedyrer og tildelingskriterier for midler til fase 3 var god	8
21	4,12	Nettverket vil fungere etter fase 3 er gjennomført	25
22	3,91	Ansvars- og oppgavefordelingen mellom den sentrale arbeidsgruppen og det regionale nettverket var klar	17
23	3,87	Jeg har hatt god nytte av FADs nettsted om samarbeid og medbestemmelse	19
24	3,39	Vi har begynt å gjennomføre fase 3 - tiltak	22

Referanseark for DIFI

Tittel på rapport:	Evaluering av bruk av midler avsatt i hovedtariffoppgjøret 2006 til felles opplæring og utviklingstiltak for ledelsen og tillitsvalgte i samarbeidskompetanse og medbestemmelse
DIFIs rapportnummer:	2008:5
Forfatter(e):	Gudrun Vik
Evt. eksterne samarbeidspartnere:	
Prosjektnummer:	100038
Prosjektnavn:	Evaluering bruk av tariffmidler
Prosjektleder:	Gudrun Vik
Prosjektansvarlig avdeling:	Avdeling for forvaltningskunnskap og organisering
Oppdragsgiver(e):	FAD på vegne av en partssammensatt arbeidsgruppe
Resymé/omtale:	<p>I hovedavtariffoppgjøret 2006 ble det avsatt midler til felles opplærings- og utviklingstiltak for ledelsen og de tillitsvalgte i samarbeidskompetanse og medbestemmelse, med utgangspunkt i Hovedavtalen og Hovedtariffavtalen.</p> <p>Til å forvalte de avsatte midlene nedsatte partene, Fornyings- og administrasjonsdepartementet (FAD) og hovedsammenslutningene, en sentral arbeidsgruppe.</p> <p>Denne rapporten omhandler DIFIs evaluering av arbeidsgruppens opplegg for bruk av midlene og gjennomføringen av opplegget så langt det var kommet ved evalueringstidspunktet.</p>
Emneord:	Avtaleverk, samarbeidskompetanse, medbestemmelse, felles opplæringstiltak, regionale konferanser, regionale nettverk, lokale utviklingstiltak, finansiering.
Totalt antall sider til trykking:	
Dato for utgivelse:	28. mars 2008
Utgiver:	DIFI Postboks 8115 Dep 0032 OSLO www.difi.no